

Tôi nữ sinh Nguyễn Huệ
Anh nam sinh Bồ đề
Hai trường cùng con phố,
Chung nhau một lối về.

Rồi một hôm tình cờ,
Gặp Anh, tôi lờ ngớ
Anh nhìn tôi bỡ ngỡ
Gật đầu cười vu vơ.

Bao buổi sáng tình mơ
Nhiều chiều qua lặng lẽ
Không gian là duyên có
Gợn chút buồn vẫn vơ.

Niềm vui đến bất ngờ
Thăm bạn, qua ngõ kè
Anh vòng tay đứng đợi
Mắt cười, chân run ghê.

Giã từ tuổi đại khờ,
Bước vào thời mộng mơ
Tập làm duyên e-lê
Biết mong ngóng đợi chờ

Buổi chiều vàng gọi nhớ
Tan lễ muộn Nhà thờ
Anh chờ, trao tập vở
Khẽ lời: có phong thư!

Thẹn thùng, thâm mắc cỡ,
Hồi hộp, đành ngó lơ.
Tình thư chưa vội mở,
Sợ vương vào dây tơ.

Thời gian trôi hững hờ
Anh xú người bơ vơ
Tôi duyên đời lỡ cỡ
Tình vẫn hoài TÌNH THƠ!

TÌNH THƠ

(Phan Tuyết, Houston 2007)

